

REPUBLIKA E KOSOVËS

РЕПУБЛИКА КОСОВА – REPUBLIC OF KOSOVO

GJUKATA THEMELORE E MITROVICËS

ОСНОВНИ СУД МИТРОВИЦА – BASIC COURT OF MITROVICA

ОГРАНАК ЗУБИН ПОТОК

П.бр.9/05

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ-ОГРАНАК У ЗУБИНОМ ПОТОКУ-ОПШТЕ ОДЕЉЕЊЕ, судија Слађан Рибаш, у парничном поступку тужиоца П. Р. из [нејасно] ул., бр. [нејасно], кога заступа пуномоћник С. П. адвокат из [нејасно] ул., против тужених Ђ. Б. из [нејасно] ул., бр. [нејасно], кога по овлашћењу заступа Ђ. Д. из [нејасно] ул., бр. [нејасно], и Т. Н. из [нејасно] ул., бр. [нејасно], ради накнаде штете, вредност спора 2.400 еура, након одржане главне и јавне расправе, дана 15.10.2019. године, донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као делимично основан тужбени захтев тужиоца П. Р. из [нејасно] ул., бр. [нејасно], и **ОБАВЕЗУЈУ СЕ** тужени Ђ. Б. и Ђ. Н. обоје из [нејасно] ул., бр. [нејасно], да тужиоцу на име накнаде штете солидарно исплате укупан износ од 293,07 еура, на име грађевинске вредности порушене бараке, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе, 18.04.2004 године, па до исплате, у року од 15 дана од дана правноснажности ове пресуде, под претњом принудног извршења.

ОДБИЈА СЕ преостали део тужбеног захтева тужиоца изнад досуђеног на име вредности порушене бараке до износа од 1.000 еура, део тужбеног захтева на име вредности обореног стабла шљиве у износу од 400 еура, и део тужбеног захтева на име вредности одузетих ствари у износу од 1.000 еура, као неоснован.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да солидарно тужиоцу надокнаде трошкове парничног поступка, у укупном износу од 485 еура, у року од 15 дана, од дана правноснажности ове пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Тужилац П. Р. је дана 18.11.2004 године, поднео тужбу суду против тужених Ђ. Б. и Ђ. Н. ради накнаде штете. У тужби, на одржаним расправама и преко свог пуномоћника тужилац је навео да је у току 1980.године, у непосредној близини своје куће у Србином Потоку у ул., Раднички Кнежевци бр.18, на парцели бр.24/8/7 некада власништво Србије на сада „Србијаводе“, саградио дрвену бараку, коју је користио за гаражу, у којој је држао и друге ствари, и да му је тужени лично помагао у изградњи шупе и гараже. Наведену гаражу је користио све до 2004. године, када су му тужени дана 11.11.2004. године, исту порушили и то на тај начин што је тужени Н. моторном тестером порезао носеће греде гараже, а тужени Б. откивао даске и то у присуству тужиоцеве супруге и сина. Осим што су порушили гаражу, посекали су му и једно стабло шљиве. Након тога из срушене гараже тужиоцу су одузете ствари које је он у њој држао и то 5 прозора, 5 врата, 2м дасака и 5 монтажних цеви и да су једна врата од стране полиције пронађена у дворишту тужених. Тужени су заједнички нанели штету тужиоцу, због чега су у складу са чл.154 ст.1 ЗОО, дужни да му је надокнаде и то на име вредности бараке, по његовој процени износ од 1.000 еура, за вредност одузетих ствари из гараже такође 1.000 еура и за вредност одсеченог стабла родне шљиве износ од 400 еура.

Предложио је суду да усвоји тужбени захтев тужиоца и обавезе тужене да му солидарно исплате на име накнаде штете износ од 2.400 еура, са законском затезном каматом од дана подношења ове тужбе до исплате.

Пуномоћник тужиоца је тражио трошкове поступка и исте је прецизирао.

Првотужени Ђ. Б. је пред судом и преко свог пуномоћника оспорио тужбени захтев тужиоца и изјавио је да је тужилац спорне објекте изградио на парцели бр. 24/8/7 коју је он добио од Хидросистема „Ибар-Лепенац“, односно која му је враћена у власништво на његов захтев јер је тај део био експлоатисан ради потребе изградње канала од стране „Ибар-Лепенац“. Навео је да је пре него што је уклонио објекат, разговарао са тужиоцем да му ослободи парцелу и да шупу склони, која је била у веома лошем стању и привременог карактера, али да он то није урадио, а у погледу ствари из гараже да их је он узео тврди да тамо нису биле никакве ствари, а ако их је тужилац ту одложио могао би их свако однети, јер гаража није била уредно затворена. Даље је навео да је полиција дошла на лицу места после неколико месеци и да му је забранила да слаже дрва на тој парцели, иако је показао да је власник парцеле.

Друготужени Ђ. Н. је изјавио пред судом да није тачна изјава тужиоца да је неометано користио објекте, јер се сећа док је био дете да је са сестром излазио на спорну парцелу али да је тужилац излазио испред њих са пушком да их заплаши и да их истера са парцеле.

Суд је у доказном поступку извршио увид у следеће доказе: Решење „Ибар-Лепенац“ бр. 331 од 27.11.1998.године о повраћају парцеле 24/8/7, Копију плана КО 24/8/7 од 22.07.2002.године, Уговор ЈВП „Ибар-Лепенац“ од 22.07.2002.

центра „Србија“ Ниш о привременом коришћењу водног земљишта бр. 2973/3 од 2004. године, сагласност ЈВП „Србија“ Београд бр. 2973/3 од 29.12.2004.године, налог за уплату од 18.11.2004.године, решење о висини надокнаде ЈВП „Србија“ Београд бр. 2973/3 од 16.11.2004.године, извештај истражне јединице КПС „Зубин Поток“, решење бр. 2973/3 ЈВП „Србија“ Београд Водопривредног центра „Србија“ Ниш за надокнаду за коришћење водног земљишта за 2006.годину, извештај вештака грађевинске струке, саслушање сведока Петровић Радавица, записник суда са лица места од 22.06.2005.године, поседовни лист бр.393 од 22.07.2002.године, службе за катастар непокретности Зубин Поток.

На основе савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, сходно одредби чл.8 ЗПП-а, суд је утврдио следеће чињенично стање;

Увидом у Решење „Србија“ бр.931 од 27.11.1998 године, суд је утврдио да се од стране Ибар Лазаревић, Ђукић Бранико из Зубин Поток враћа на коришћење катастарска парцела бр. 4872 у Зубин Поток (чиловача) површине 4 ара и 98м2.

Увидом у Уговор ЈВП „Србија“ Београд ВПЦ „Морана“ Ниш бр. 2973/3 од 16.11.2004.године, суд је утврдио да „Србија“ као давалац с једне стране уступају на привремено коришћење водно земљиште на делу к.п.бр. 2472 КО Зубин Поток П Петровић Радавица из Зубин Поток као кориснику с друге стране за временски период од 3 године, почев од 01.11.2004. године до 31.10.2007. године.

Увидом у сагласност ЈВП „Србија“ Београд ВПЦ „Морана“ Ниш бр. 2973/3 од 29.12.2004.године, суд је утврдио да ово предузеће Петровић Радавица даје сагласност за одмеравање уступљене катастерске парцеле 4872 КО Зубин Поток у површини од 200м2 по уговору од постојећег асфалтног пута према кућном плацу Петровић Радавица на к.п.бр. 2472 КО Зубин Поток.

Из налога за уплату од 18.11.2004. године, суд је утврдио да је Петровић Радавица из Зубин Поток уплатио 24.366,40 динара, на име накнаде за коришћење водног земљишта по решењу 2973/3 од 16.11.2004 за 2004.годину на име ЈВП „Србија“ Београд ВПЦ „Морана“ Ниш.

Увидом у решење о одређивању висине накнаде за коришћење водног земљишта у 2004.години ЈВП „Србија“ Београд ВПЦ „Морана“ Ниш бр. 2973/3 од 16.11.2004. године, суд је утврдио да је одређена висина за плаћање накнаде за коришћење водног земљишта у 2004.години, у износу од 24.366,40 динара, за Петровић Радавица сходно уговору о коришћењу водног земљишта бр. 2973/3 од 16.11.2004.године, с обзиром да је привремени корисник водног земљишта на делу к.п.бр. 2472 КО Зубин Поток укупне површине 200 м2.

Увидом у решење бр. 2973/3 од 14.03.2006.године, о одређивању висине накнаде за коришћење водног земљишта за 2006.годину, ЈВП „Србија“ Београд ВПЦ „Морана“ Ниш, суд је утврдио да је одређена висина за плаћање накнаде за коришћење водног земљишта у 2006.години, у износу од 2.883,60 динара, за Петровић Радавица сходно уговору о коришћењу водног земљишта бр. 2973/3 од 16.11.2004. године, с обзиром да је привремени корисник водног земљишта на делу к.п.бр. 2472 КО Зубин Поток, укупне површине 200 м2.

Увидом у поседовни лист бр. 1, од 22.07.2002.године, службе за катастар непокретности ~~Зубин Поток~~, суд је утврдио да је власник к.п.бр. 1-88/01 план 7, потес ~~Зубин Поток~~, звано место ~~Чилово~~, по култури 012-река у површини 4,98 ари ~~Република Србија~~, а корисник Ј.В.П. „~~Зубин Поток~~“ део поседа 1/1.

Увидом у копију плана Републичког геодетског завода, службе за катастар непокретности КО ~~Зубин Поток~~, од 22.07.2002.године, суд је утврдио да је приказана скица лица места за к.п.бр. 1-88/01 по култури река, потес ~~Зубин Поток~~, звано место ~~Чилово~~ у површини од 0.04,98 ари, бр.поседовног листа 393 корисника Ј.В.П. „~~Зубин Поток~~“ Београд 1/1.

Увидом у налаз вештака ~~Милошковић Мирка~~ дипломираног инжењера геодезије из 2006.године, којем су придружене и фотографије порушене бараке, суд је утврдио да је вештак проценио укупну грађевинску вредност бараке у износу од 293.07 еура.

Из записника са лица места од 22.06.2005. године, овог суда и извршеног увида у фактичко стање уз помоћ вештака геодетске службе ~~Тодановић Јорана~~, суд је утврдио да се спорни део парцеле налази између имања тужиоца и туженика, тачније ова два имања дели пут локалног карактера, а уз пут из правца Зубиног Потока је спорни део парцеле, физички је везан уз парцелу тужиоца али је у склопу парцеле бившег власника. Међутим, одузета је уз накнаду за потребе изградње канала и за изградњу локалног пута. Парцела је оивичена бандером са електричним водовима и са обе стране изградњом гаража на каналу. На спорном делу стоје остаци дрвене импровизоване конструкције која је вероватно служила као остава, односно као склониште за возило, изграђено од дрвета и дасака без неког грађевинског материјала. Виде се остаци селонита који је покривао објекат и побациани делови од капака и ограде од крајки, да је очигледно да објекат није значајније вредности, али се види да је насилно порушен и да га није било тешко порушити, с обзиром на лош квалитет елемената од којих је састављен.

Из извештаја полицајца бр.случаја 2004-БХ од 15.11.2004.године, суд је утврдио да је ~~П. Р.~~ из ~~Зубин Поток~~ а ул. ~~Косовска~~ ~~Бр. 1~~, наведеног дана, пријавио станици полиције да му је нанета материјална штета над помоћним објектом који се налази у близини његове куће, а земљиште је власништво „~~Зубин Поток~~“ и посечено му је једно стабло шљиве и да је патрола полиције изласком на лицу места затекла срушен помоћни објекат дрвене конструкције помоћу моторне тестере, на тај начин што су посечене бочне стране објекта што је проузроковало рушење објекта. У дворишту власника је исечена једна шљивова воћка такође моторном тестером и да је од стране патроле полиције извршено фотографисање лица места. По изјави ~~П. Р.~~ ову штету је починио ~~Ђ. Б.~~ са својом породицом из разлога што сматра да је објекат који је срушен је на његовом имању и да је он власник земљишта и да је навео да он имање користи већ 20 година, иако је власништво „~~Зубин Поток~~“.

Из изјаве сведока ~~Ђ. Б.~~, супруге оставиоца, суд је утврдио да су она и њена породица још 1980.године, саградили дрвену бараку на делу спорне парцеле уз њихов плац на коме се налази њихова кућа у ~~Зубин Поток~~ у ул. „~~Косовска~~“ бр. ~~1~~. Дрвена барака је била покривена салонитом и била је дрвене грађе и чврстог материјала, да су исту користили све до 2004.године, када је срушена од стране ~~Ђ. Н.~~ уз употребу моторне тестере и уз присуство ~~Ђ. Б.~~ и ~~Ђ. Д.~~. Да је сведок чим је чула моторну тестеру изашла из куће и на лицу места је затекла ~~Ђ. Н.~~ са моторном тестером у руци, ~~Ђ. Б.~~ и ~~Ђ. Д.~~.

Да тог дана нису у потпуности срушили гаражу већ 3 стране гараже, након чега је попустио лесонит, а још једну страну гараже су касније порушили. На спорној парцели су имали око 200 бетонских блокова, а у гаражи су имали половне ствари и то, прозоре, врата патос, столове, клупе које су узели тужени и исте продали или користили за своје потребе. Тужени су на спорњ парцели посекали једно стабло шљиве које је старо око 20 година.

На основу изведених доказа суд је утврдио да је тужилац на део парцеле 2478/7 на којој по доказима у списима предмета и то: Решења бр.931 од 27.11.1998. године, је корисник „Борар - Делор“ а по поседовном листу бр.393 од 22.07.02.године, корисник је ЈВП „Борар - Делор“, а власник „Борар - Делор“, која се налази у „Борар - Делор“ граничи се са плацом тужиоца, на коме има кућу и у којој живи са својом породицом, саградио од дасака и дрвене грађе објекат-гаражу за држање аутомобила и других ствари. Наведену гаражу је користио више од 20 година, све до 11 новембра 2004.године, када му је од стране тужених моторном тестером срушена, што је и сам тужени Ђукић Бранко признао пред судом.

Одредбом чл.154 ст.1 ЗОО је предвиђено да ко штету причини, дужан је да исту надокнади.

У конкретном случају неспорно је да су тужени порушили дрвену гаражу тужиоца, да су причинили штету тужиоцу и да су исти у обавези да штету надокнаде, сходно цитираном члану ЗОО.

У погледу утврђивања висине причињене штете, суд је ангажовао вештака дипломираног инжењера геодезије, који је након изласка на лице места дана 04.12.2006.године, и утврђивања чињеничног стања, суду доставио налаз и мишљење којим је утврдио да је грађевинска вредност бараке 293,07 еура, приказујући табелу нове грађевинске вредности бараке, умањење грађевинске вредности бараке, добијајући на тај начин грађевинску вредност бараке од 293,07 еура.

Суд је поклонио пуну веру налазу вештака, сматрајући да је вештачење извршено професионално и у складу са правилима струке, јер је вештак при изради налаза узео у обзир димензију бараке, скелет бараке, кровни покривач, дебљину зидова од дасака, старост објекта, вероватност трајања објекта, имајући у виду и чињеницу да је суд изласком на лицу места утврдио да објекат није значајније вредности, јер се ради о бараци која је изграђена од дрвета и дасака и без неког грађевинског материјала, што потврђују и фотографије које су саставни део налаза вештака, па је делимично усвојио део тужбеног захтева као основан на име накнаде штете за порушену бараку у вредности од 293,07 еура, и одлучио је као у ст.1 диспозитива ове пресуде, јер је оценио да надокнада која би превазишла досуђени износ од 293,07 еура, до тражених 1.000 еура на име вредности порушене бараке, не би била у складу са стварном штетом порушене бараке и не би била правична.

Суд је одбио део тужбеног захтева који се односи на накнаду штете за одузете ствари из гараже у износу од 1.000 еура, јер тужилац у спроведеном поступку није доказао да су му тужени одузели ствари из бараке и тиме причинили штету.

Суд је одбио део тужбеног захтев на име вредности одсеченог стабла шљиве у вредности од 400 еура, јер изласком на лицу места суд није утврдио да је једно стабло

шљиве порезано, па је на одржаном рочишту дана 29.08.2007.године, одбио предлог за вештачењем вештака пољопривредне струке.

Одлуку о трошковима суд је донео на основу чл.451 и чл.453 ЗПП и АТ тарифе, и обавезао је тужене да солидарно тужиоцу надокнаде трошкове парничног поступка, и то: на име судске таксе, износ од 30 еура, на име вештачења износ од 50 еура, на име заступања тужиоца од стране пуномоћника, на 3 одржане расправе, износ од по 135 еура, или све укупно 485 еура.

Суд је имао у обзир и друге доказе и наводе странака, али их није посебно образлагао, налазећи да нису били од утицаја за доношење другачије одлуке.

На основу свега наведеног одлучено је као у изреци ове пресуде на основу чл.143 ЗПП-а.

**ОСНОВНИ СУД МИТРОВИЦА-ОГРАНАК У ЗУБИНОМ ПОТОКУ-ОПШТЕ ОДЕЉЕЊЕ
П.бр.9/05 од 15.10.2019.године.**

**СУДИЈА:
Слађан Рибан**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ : Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема ове пресуде, Апелационом суду у Приштини - одељењу у Митровици, а преко овог суда-огранка.

Republika e Kosovës Republika Kosovo
VENDIMI IËSHTË I PLOTËFUQISHËM
ODLUKA JE PRAVNOSNAŽNA
20.11.2019 vit.
god.
Punëtori i autorizuar
Dylazëni i këmbë